

Mythologia, Venise, 1567 - III, 02 : De Styge

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[20\] : De fluminibus inferorum](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III

[Mythologia, Francfort, 1581 - III, 02 : De Styge](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 03 : De Styx](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 02 : De Styx](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - III, 02 : De Styge, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 25/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/815>

Copier

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination59r°-60v°

Du monde

Toponymes[Styx \(fleuve/rivière\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

aduersus ipsam dixisset Ascalaphus Acherontis & Gorgyræ filius. Dictus fuit Acheron *Ἀχέρων* quia fluant vnde molestiarum scilicet, nam ut ait Isacius *ἡ δὲ πόσις Ἀχέρων τὰς τριπλάσιους πύσσινος*. quia dolores scilicet & merores coniunctorum mortuis magnis vndis deuoluantur. Ego tamen illorum sententiæ potius accesserim, qui Acherontem dictum putarunt, ab Acheronte illo, qui in iis locis regnavit, ut scripsit Andro Teius in sua Nauigatione. Acque ex his paruit primum Acherontem descendentes ad inferos animas excipere solitum, & Cereris, vel ut aliis magis placuit, Terræ fuisse filium. Hunc, quia potum præbuerit Titanibus aduersus Iouem pugnantibus, ad inferos detrusum crediderunt, qui ex Acherusia deslueret, per loca subterranea, atque per vallem profundam rursus ederetur in lucem, aquamque haberet insuauissimam. Hæc illa sunt, quæ de Acheronte fabulose scripta inueniuntur; quæ cur ficta sint, nunc perquiramus. Cur Acheron primus excipie mortuorum animas? quia cum morituri sunt homines, corpori quidam mentem, animumque ita labefactat, ut propinqua mors esse facile sentiatur: tunc enim conscientia, rerumque gestarum memoria animum perturbat: quæ palus est omnibus primum traicienda, ut fabulose fingitur à poetis: neque enim in hac præteritæ vitæ inuestigatione potest animus non magno-
pere commoueri. Ceteris autem siue Terræ filius hic fluuius dicitur, quoniā
vniuersa animi molestia & perturbatio aut ex acquirendarum aut seruan-
darum diuitiarum studio nascitur. Hic fluuius potum Titanibus aduersus
Iouem pugnantibus præbuit, quoniam multæ iniquæ cogitationes aduer-
sus sacra Dei mandata insurgunt, quas si animus diutius aluerit, à vera Dei
lege desciscit, & in brutorum naturam delabitur. Vbi vero quis vir bonus
vel etiā malus omnem spem in Dei clementia & benignitate collocauerit
post hanc præteritæ vitæ ratiocinationem, tum meror ille, qui Acheron di-
cebatur, per vallem profundam pectoris scilicet in lucem extollitur, atque
lubens ad optimi iudicis Dei præsentiam contendit. Hic fluuius insuauis-
simæ aquæ esse dicitur, quoniam vitæ nostræ ratio, si diligenter perpenda-
tur, multas habet insuauitates, atque ut rem paucis explicem, nihil aliud p
hæc, quæ sunt apud inferos ficta, significare voluerunt antiqui, quam ita vi-
tam nostram oportere comparare, ut recordatio præteriti temporis quàm ma-
xime animos nostros ob innocentiam & integritatem consoletur in morte,
& intrepidus ad omnem iudicium seueritatem nos perducatur. sub his enim fa-
bulis omnes morituri hominis cogitationes exprimuntur. At nunc dica-
mus de Styge.

De Styge.

Cap. II.

Styx item inferorum fluuius post Acherontem ad inferos accessoris se of-
fert; quam alii ex aliis parentibus ortam crediderunt. Nam Hesiodus in
Theogonia ex Oceano natam esse Stygem tradidit in his;

*Δούρε' ὅτ' ἑνὶ θυμῷ ἀφ' ὧν ἰὺν ἰαλίῃ
Προβήεσθαι, ὅτ' οἱ δὲ θυὸν ἄνδρ' ἐμύσσει
Μακρὸν πόντον κατὰ γῆν' ἀπὸ δὲ γαίης
ἠέτι δ' ὀφειλὴν ἔσθ' οἱ σέβας ἑὶ Νέμεαι.*

Styx grauis, Oceani refluui de semine nata.
Quæ procul à superis colit alta palatia, longis

Marmo-

Mythologiæ.

Marmoribus suffulta, tenent vtrinque columnæ

Argento è puro, & cœlum firmantur ad ipsum.

Arque Pausanias in Arcadicis hanc ipsam fuisse etiam Lini poetæ opinionem scribit. Alii Acherontis, alii Tætar fuisse filiam crediderunt. Apollodorus Grammaticus ē petra quadam apud inferos stygem effluere inquit libro primo; τῆς δὲ τοῦ ποταμοῦ ὁρμῆς παρὰ τὴν Ἰδου πύλιν. Stygis enim aqua ē petra apud inferos fluit. Hanc Pallanti quidam nupisse arbitrati sunt, quidam Piranti, ut ait Pausanias, cui peperit Hydram. habuit filiam Victoriā ex Acheronte patre, ut tradiderunt nonnulli. cum huius filix Victoria, Vis, Robur, Zehynque Ioni aduersus Tiranā opem tulissent, illi nobilitatem hanc & dignitatem Iupiter concessit, ut sanctissimum iurandum per stygem Dii haberent, quod testatur Hom. lib. 9. Odyss.

ὁ καὶ τὰς γαῖας, καὶ τὰς ἑρμῆας ἑρμῆας ἑρμῆας,
καὶ τὰς κατὰ τὰς ἑρμῆας ἑρμῆας, ὅτι τὸ μὲν
ἐκείνη ἑρμῆας τὸ ἐκείνη ἑρμῆας τὸ ἐκείνη.

Hoc sciat & tellus, & vasti sidera mundi.

Quarq; flygis de fonte fluit venerabilis vnda.

Quæ iuramentum est superis, numenq; beatis.

20 Sic etiam Apollonius in lib. 1. Irim per Stygiam aquam iuramentum introducit;

Εἰς φανέρωσιν, λαμβάνει χώραν ἡμετέρα πρὸς τοὺς

இந்திய உருவம், உருவம், உருவம், உருவம்.

Sic ait, & flygiam iuravit protinus vndam

Quæ superis veneranda Deis, quam fallere terror.

Brat iis illa pœna proposita, qui per aquam Hygiam peierassent, vt per quoddam temporis spatium ab epulis Deorum abstineret, & ab omni Deorum consuetudine, vt testatur Hesiodus in Theogonia;

ὁ δὲ μὴ ἴσας ἀνέστη καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέστη

இது உலக சமூக சீர்திருத்தம் உண்டாகவேண்டும்

30 Α' ΠΑΝΤΕΣ, ΟΙ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ἀντὶ τοῦτο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ.

စစ်သုံးပတ် အပိုဆုံးရက်နှင့် ရက်စွဲများ ပြုစုထား။

Βρίσκει, ἀλλάγει κῆτα, ἀνέπαυτον καὶ ἀποδ

Ἐπειὶς δὲ λαχίμετι, καὶ ἐπὶ ἐσὶ ἅμα καλύπτειν .

Αὐτὰρ ἔπειτα τοῦτον ἐλάττω εἰς ὅταν εἴη.

Ἄλλος δ' ἔτι ἄλλος δὲ χυται χαλκὸς πάντες ἄλλοι,

Ἡ ἐκείνη δὲ βουλὴ ἀπορρίπτεται καὶ οὐ γίνεται.

ἐν δὲ πύλῃ τοῦ βιβλίου ἐκτείνονται, ἐν δὲ ἐπὶ θαλάσσης

Εν τούτοις, η ανάλυση των αποτελεσμάτων των ερωτηματολογίων που διανεμήθηκαν σε 100 άτομα, έδειξε ότι οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στην έρευνα, θεωρούν ότι η χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, είναι απαραίτητη για την ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τις δραστηριότητες των φορέων της κοινωνίας.

Εὐρίστε θέλωταί, αἱ ἐλπίδες δώσαν' ἔχουσιν.

សំបុត្រ ទំព័រ ១២៣៤ ថ្ងៃ ១២ ខែ ១២ ឆ្នាំ ២០២៣

Supplicium superis de petra profuit vnda.

Quam si quis Deum superiorum peieret, horum

Quæ domus incolitur præcella niualis Olympi.

Bis senos iacet infelix ex ordine menses.

Nectare & Ambrosia simul abstinet: inq; grabato

Decumbit mutus oppressus membra veterno.

At ubi per longum morbum tolerauerit annum,

Tum grauiora manent miserum certamina semper.

IIIc

Ille nouem procul à Diuis depellitur annos;
Concilio totidem Diuorumq; abstinet, idem
Cum superis pariter conuiuiis nulla frequentat.
Præstina conditio decimo cui redditur anno.
Tantus honor Stygiis iuratis additur vndis.

Tum idem poeta declarauit qui ritus in Deorum iuramentis seruaretur, dicitque Irim poculum aqua stygia plenum mentientibus Diis asserre solitâ, cum Iupiter ita iuberet, ut est in his carminibus:

καὶ ἴρις φέρεται δαίμοντα δαίμων ἔχοντα
βόε δ' ἐν ἱερῷ δαίμονα δαίμων ἔχοντα
καὶ δ' ἐν ἱερῷ δαίμονα δαίμων ἔχοντα
καὶ δ' ἐν ἱερῷ δαίμονα δαίμων ἔχοντα
καὶ δ' ἐν ἱερῷ δαίμονα δαίμων ἔχοντα

10

Et Irim poculum sibi dedit vincta manu
Nectareisq; per, dicitur, ἱερῷ δαίμονα δαίμων ἔχοντα.
Cum quis de superis mendacia dixerit, Irim
Iupiter asserre hinc iuramentum sibi mandat
Aurato in cyatho lympham, celeberrima sensim
Quæ fluit, è petra & paulatim labitur alta.
Sub terra fluit, & tenebras per noctis opacæ
Flumine de sacro; cornu maris Atiantæi.

20

Nam decima Oceani pars est Styx ipsa profundi.

Alii honorem illum datum fuisse Stygi dixerunt, quia coniurantium Deorū aduersus Iouem, cum illum vincere voluerunt, inuidias parefecerit, ut sensu Isacius. vbi fuerit Styx verè, multa est controuersia apud scriptores; nam alii non procul à Lucrino portu, Auernoque lacu in sinu Baiano existimant, quod fiebat fraude sacerdotum, qui ut fructibus amēnissimi loci potirentur, & multis fructiferis arboribus confiti, illum consecratum inferis esse dicebant, nullique, nisi placatis per solennia sacrificia manibus, locus putabatur adeundus. Ibidem cum fons esset scatens aquis fluuiialibus, & in mare defluens, omnes ab eius aqua abstinebant, quod aquam Stygiam è sermone sacerdotum esse opinarentur. At Herodotus, vbi de Nonacri ciuitate loquitur in Erato, ita de aqua Stygia scripsit; ἡ δὲ τῆς ὕδατος ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν.

30

In hac autem ciuitate dicitur aqua esse stygia ab Arcadibus. Est aut huiusmodi; apparet aqua exigua in vas quoddam defluens, quod sæpi cuiusdam circulus ambit, atque Nonacris, vbi fons ille existit, ciuitas est Arcadiæ parum distans à Pheneo flumine. Hanc aquam memoriæ prodidit Pausanias in Arcadicis è prærupta rupe ad nonacrim in præcelsum saxum guttatim cadere, ac inde fluuium Crathim delabi, cuius porus perniciosus est omnibus animalibus. Sed neque illis solum perniciofa est aqua, verum etiam omnia metallorum genera ab ea solui dicebatur, neque vllum erat vas, quod aquæ vim sustinere posset. Declarauit Plato in Phædone non solum quo pacto deflueret Styx apud inferos, sed etiam quæ illi color adesset; ἡ τῆς ὕδατος ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀγνότης ὅτι ἀρκαδίας τὸ γένος ἔστιν. Quartus incidit prius in locum grauem ac serum, ut aiunt; coloremque

40

Mythologia.

loremque habet Cyaneum propè, quem fluvium stygium nominant; & paludem, quam is fluvius ingressus facit, stygiam. Hic fluvius, quoniam fluit sub terra, aquamque habet insuavisimam, creditus est ad inferos vsque descendere, & esse fluvius inferorum, qui ob insuavitatem suam dictus est styx, quasi *στυγὴ*, quod odiosum significat apud Græcos. Hoc in flumine cum alia complura monstrosa esse dicerentur, tum pisces ita graciles, ut magis piscium umbris similes, quam piscibus viderentur, ut ait Pausanias in Phocicis. Hic erant omnia animalia nigra, & ranæ nigrae, ut ait is poeta;

10

Esse aliquos manes, & subterranea regna,
Et contum, & stygio ranas in gurgite nigras,
Atque una transire vadum tot millia cymba.

Nam cum loquerentur poetae de rebus fabulosis, illis omnia iniunxerunt, quæ res veras consequi solent, quo probabiliores viderentur. Nunc ex his veram sententiam eliciamus. Vbi de Acheronte loqueremur superius, diximus Acherontem esse maiorem illum ac tristitiam, quæ nasceretur in mente hominis morituri è consideratione rerum præteritarum, at styx odium est illud erga transacta facinora, quod pœnitentiam consequitur: cum enim peccata præterita odio habere incipimus, tunc dicuntur animæ stygiam paludem traicere, quæ ex Acheronte exoritur. At qui ad fluminis ipsius ortum

20

suam orationem conuerterunt, illi omnem vim aquarum Oceano concedentes eò flumina omnia confluere, & ex illo fontium imbriumque materiâ manare crediderunt. Rursus qui ex aere in locis cauis sub terra concreto & in aquam verso dulcium aquarum vim oriri putarunt, illi Terræ filiam stygem, ut cætera flumina, arbitrati sunt: quare non est absurdum si res eadem aliis de causis varios ortus apud fabularum inventores sortita sit. Quod autem honorem illum consecuta sit Styx, quia æqui aduersus Titanas fuerit auxilio, vel quia Ioui insidias indicasset, nihil aliud significare voluerunt antiqui nisi principes suos à singulis nationibus esse pro viribus in imperio retinendos, si viri boni sint præcipuè; atque principes ipsos munificos esse oportere erga illos, qui sceleratorum proditioes & insidias patefaciunt;

30

qua re nihil esse potest neque sanctius, neque ad seruandas ciuitates accommodatius. ac de styge satis, nunc de Cocyto dicamus.

De Cocyto.

Cap. III.

Cocytum quoque defunctorum animarum multitudini transeundum esse fabulati sunt antiqui, prius quam ad inferos deueniretur. hic fluvius & quo illabatur, & unde oriatur, ita patefecit Plato in Phædone;

40

ὅτι ἡμετέριον ἵστασθαι, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην λαβόντα τὴν ὁδόν, ἀπὸ κατὰ τὴν γῆν περιελθόντων, χωρὶς ἡμετέριον τῶν ἀντιφλεγθόντων, καὶ ἀπαστῶν ἐν τῇ ἀχέρουδι, λίμνῃ τε ἡμετέριον, καὶ ἐν τῇ τε πύλῃ τοῦ ὄρου ἐν τῇ μέσῃ, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίον, ἡμετέριον ἐν τῇ ἀχέρουδι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλλοτρίον. Hic verò huc delatus, magnasque vires ab aqua assumens, terramque ingressus ac circūvolutus contrarius fluit Pyriphlegethonti, illique sit obuius in stagno Acherusæ: neque huius aqua cum alia cōmiscetur, sed in gyrum circūvolutus in tartarum irrumpit Pyriphlegethonti aduersus. Scripsit Homerus in lib. 11. *odys.* Cocytum & Pyriphlegethontem in Acherontem pessuere, cum sit Cocytus tamque riuus stygis ut patet ex his;

ἵστα